

[Niels Helveg Petersen]

tryk for en vilje til at gå ind i sådanne overvejelser, så kunne der løses op for denne sag, og så kunne der komme et positivt resultat ud af det.

Vi nærer i det radikale venstre meget store betænkeligheder ved forslaget om statsgrundskyld for landbruget. Forslaget bærer præg af hastværksarbejde og hviler på en fejlslutning. Man kan ikke isoleret se på devalueringfordelen for landbruget. Det, man må se på, det er vilkårene for landbrugserhvervet som helhed, og landbrugserhvervets fremtid er præget af stor usikkerhed i EF og uden for EF, og det er præget af fald i reallønnen. Det er sådan, at fjerner man devalueringfordelen nu og her, så vil faldet i realindkomsten i landbruget blive betydeligt større end faldet i reallønnen for byerhvervene.

Derfor vil jeg gerne henstille til overvejelse, at man i stedet for det forslag, der her foreligger, overvejer en slags konjunkturbestemt eller indkomstbestemt statsgrundskyld. Stiger indtægterne i landbruget ud over de stigninger, der sker i øvrige erhverv, så kan det være rigtigt at sætte ind. Det vil være mere konstruktivt og mere forståeligt for landbrugserhvervets udøvere.

Så skal jeg ganske kort sige om forslaget om kapitalpension, at vi er dybt betænkelige ved, at man ændrer beskatningsreglerne for kapitalpension, der er optjent ved indbetalinger før forslagets fremsættelse. Vi vil meget grundigt og kritisk diskutere dette forslag i udvalget.

Og lad mig føje til, så regeringen ikke tager fejl af vores holdning: jeg vil anmelde det radikale venstres absolutte modstand imod en indtægtsregulering af folkepensionens grundbeløb. Det ville være et brud med en politik, vi har stået for gennem en årrække, og regeringen skal ikke forvente vores støtte til dette.

Det vil fremgå af, hvad jeg har sagt, at vi ser positive træk i regeringens forslag. Vi er parat til forhandling. Vi møder med en række synspunkter på detaljen og på større enkeltheder i forslagene. Vores opgave er ikke at spænde ben, men at sikre en bedre balance i de samlede forslag.

Til sidst vil jeg understrege, at regeringen skal være klar over, at vi mener det alvorligt, når vi siger: det radikale venstre stemmer ikke for en overskudsdeling med central fond. Regeringen vidste, da den fremlagde

dette forslag, at det var der ikke flertal for i folketinget, og denne debat tjener kun til en bekræftelse på, hvad vi vidste om dette i forvejen.

Arne Melchior (CD):

Der er 19 dage til jul. Vi har 18 forslag plus en devaluering, 19 ruder i julekalenderen; bare det var så nemt, som når lågerne skal lindes på den derhjemme! Det er, som om regeringen forestiller sig, at dette, som statsministeren har kaldt det hårdeste indgreb nogen sinde, skulle kunne behandles som en julekalender. Og hvis vi så er rigtig søde herinde i folketinget, så kan befolkningen altså som mandelgave få et meget vidtgående forslag om medbestemmelsesret og medejendomsret i erhvervslivet. Jeg er bange for, at det bliver en bitter mandel at sluge.

Men det kan også gå anderledes, hvis vi ikke er flinke nok. Så bliver mandelgaven til befolkningen nok et valg. Og så bliver der altså en valgkamp og regeringsdannelse og nye forarbejder til nye forslag, og det kan i hvert fald ikke tage under 2 måneder; de tror jeg nok kunne anvendes til mere konstruktive arbejder.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at skulle det ende i et valg, som meget jo tyder på, vil CD ikke høre til de skuffede. Alle er da klar over i dag, at der er vel ingen, der har mere brug for et valg end CD. Vi var jo ikke allerheldigst sidst, men mon ikke det skulle gå betydeligt bedre næste gang? Mon ikke der i dag sidder adskillige hundredtusinder, heriblandt ikke mindst ejere af deres boliger, enten det er huse, gårde eller lejligheder, og fortryder, at de ikke fik sat krydset ved liste M, ved centrum-demokraterne, den 23. oktober? Det tror jeg, og derfor ser vi valgmuligheden i møde med megen sindsro.

Men det er jo altså blevet decemberdage, og Berlingske Tidende skriver i sin leder i dag:

»Aldrig har man set en regering, der er i mindretal, så kynisk søge at påtvinge flertallet sin politik.«

Det er jo ikke rigtigt. Det er i disse dage nøjagtig 5 år siden, at en regering under anførsel af daværende statsminister Hartling gjorde det samme. Måske kan man med en let omskrivning af et gammelkendt ord om,